

عنوان مقاله:

بازخوانی حوزه معنایی وحی بارویکرد به گونه شناسی وحی

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی پژوهش های نوین درحوزه علوم تربیتی و روانشناسی و مطالعات اجتماعی ایران (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

لیلا بسطامی - دانش آموخته سطح ۳ رشته تخصصی تفسیر و علوم قرآن کریم حوزه علمیه

بهاره ابوی - کارشناسی دانشگاه علوم و معارف قرآن کریم

زینب سلمان نژاد - کارشناسی دانشگاه علوم و معارف قرآن کریم

سیده زهرا روشنایی - کارشناسی دانشگاه علوم و معارف قرآن کریم

خلاصه مقاله:

وحی اصطلاحی ارتباطی و معنوی است. پیامبران الهی گیرنده ی این پیام هستند و جزآنان هیچ کس شایستگی و توان چنین چیزی را ندارد. وحی میتواند بدون واسطه فرشتگان باشد و یا می تواند به شکل سخن گفتن با پیامبران از پس پرده باشد و یا به شکل القاء امری به فرشتگان که آن را از جانب خداوندی هیچ گونه کم و کاستی بر انبیاء ابلاغ نمایند. تعبیرات بسیاری در مورد جبرئیل و فرشتگان حاوی وحی در قرآن ذکر شده است که حاکی از این می باشد که کارگزاران وحی در مسئولیتی که بر عهده دارند توانایی و مصونیت دارند. گاهی نزول فرشته همراه با تمثال است. این به این معناست که پیامبران فرشته را به صورت ادراک خاصی مشاهده میکنند که به امر الهی این اتفاق می افتد. ولی این به منظور خیالی بودن آن نیست و واقعیت دارد.

کلمات کلیدی:

معنا شناسی، وحی، قرآن کریم، فرشته وحی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/919556>

